

İKTİDARIN SİĞİNDİĞİ APO MAŞASI

VE

YAŞANACAK S-400 ÇATIŞMASI

□□□□

Apo'nun açıklamaları Kandil'i telaşlandırmıştı! Onlara göre; PKK'yı zayıflatma planı yapılmıştı!

PKK'nın çatı örgütü KCK, baş terörist Abdullah Öcalan ile yapılan görüşmeyi, **'Direnişi zayıflatmak için yapılmış bir görüşme'**

olarak tanımlamış, açlık grevlerinin devam edeceğini açıklamıştı. Uzun bir aradan sonra (02 Mayıs 2019) avukatları aracılığıyla açıklama yapan Abdullah Öcalan'ın mektubuna KCK olumsuz yaklaşmıştı.

"Direnişi zayıflatmak için avukatların İmralı'ya gidişi planlanmıştır"

açıklamasında bulunan KCK, tecridin hâlâ sürdüğünü ve bu temelde devam eden açlık grevlerini desteklediklerini duyurmuşlardı. KCK Yürütme Konseyi Eşbaşkanlığı'ndan yapılan yazılı açıklamada,

"Tecrit kalkmamış, direnişçilerin talepleri karşılanmamıştır. Sadece tecridi kırma, direnişinin yarattığı iç ve dış kamuoyunun baskısını kaldırmak ve direnişi zayıflatmak için avukatların İmralı'ya gidişi planlanmıştır"

ifadeleri yer almıştı. Açlık grevlerinin devam edeceğine vurgu yapılan açıklamada,

"Nitekim açlık grevi direnişçileri daha önce Önder Apo'nun kardeşinin İmralı'ya gitmesinin, tecridin kalkması anlamına gelmediğini söyledikleri gibi, bu avukat görüşmesinin de tecridin kalktığı anlamına gelmediğini vurgulayıp, direnişlerini kararlıca sürdüreceklerini açıklamışlardır"

vurgusu anlamlıydı.

Öcalan'ın mesajında; MHP-AKP ittifakına 'barış ve demokrasi seçeneği' mesajı verildiği belirtilen açıklamada şunlar aktarılmıştı:

“Önderlik mesajında her türlü kutuplaşma ve çatışma kültüründen uzak, derin bir toplumsal uzlaşma ihtiyacına vurgu yapmıştır. ‘Türkiye’nin ve bölgenin sorunlarını da savaş ve fiziki baskı araçlarıyla değil; akıl, politik ve kültürel güçle çözebiliriz’ demiştir. Sorunların çözümünde ise; demokratik müzakere yönteminin esas alınmasını ortaya koyarak, onurlu barış ve demokratik çözüm istemini dile getirmiştir. Bu değerlendirmelerin AKP-MHP iktidarının politikalarına karşı demokratikleşme seçeneği olduğu açıktır. Önder Apo’nun duruşunu ortaya koyan bu değerlendirmeler, esas olarak da Türkiye’nin demokrasi güçlerine ve halklarına bir mesaj olmaktadır.”

Terörist başı Öcalan; avukatları aracılığıyla yaptığı açıklamada, ***açlık grevlerine son verilmesini istemiş, Suriye’nin toprak bütünlüğüne saygı gösterilmesi gerektiğini belirtmiş ve 2003 Nevruz’undaki ilişkilere geri dönülmesini istemişti.*** Oysa işin gerçeği şuydu: Tamamen yıpranan ve Türk toplumunda nefretle anılan PKK’yı zayıflatıp, simgesel[1] konuma taşımak ama Suriye’deki PYD-YPG’yi imgesel[2] konuma çıkarıp, yeni Kürdistan oluşumlarına kolaylık sağlamak üzere hazırlıklar yapılmaktaydı. Öcalan ise Suriye Kürdistan’ının idolü konumuna taşınacaktı!?

Öcalan, Suriye Kürdistan’ını kurmak için yeniden aktör mü yapılacaktır?

Terörist başı Abdullah Öcalan ile avukatlarının 22 Mayıs'taki ikinci görüşmelerinin ardından, muhataplarına iletilen mesajla yaklaşık 3 bin kişi açlık grevini, 25 kişi de ölüm orucunu bıraktı. HDP Hakkâri Milletvekili Leyla Güven'in 7 Kasım 2018'de 'Öcalan'a uygulanan tecridin kaldırılması' ve 'demokratik siyasetin önünün açılması' talepleriyle başlayan eylemlerde, sağlık açısından pek çok kişi kritik eşiğe dayanmıştı. Öcalan'dan mesaj getiren avukatlar, cezaevlerindekiyle ve Güven ile yaptıkları görüşmelerin ardından İmralı'dan getirdikleri yeni mesajı kamuoyu ile paylaşmışlardı. Ardından da eylemcilerin 'sonlandırma' bildirisi yayınlandı. Leyla Güven, ***"mücadelenin varması gereken yer onurlu bir barıştır"*** açıklaması yapmıştı. Herkes biliyor ki Cumhurbaşkanı Tayyip Erdoğan'ın onayı olmasa, bu görüşme yapılamazdı. Avukatların mesajı kamuoyu ile paylaşılamazdı. Görüşmelerde MİT Müsteşarı Hakan Fidan'ın da yine kilit rolde olduğu aktarılmıştı. İktidar ortağı MHP'nin lideri Devlet Bahçeli'ye de görüşmelerle ilgili 'bilgi verildiği' kulislere yansımıştı. Öcalan'ın 22 Mayıs'taki görüşmeden sonra yaptığı açıklamanın Suriye kısmında, şu ifadeler yer almıştı:

"6 Mayıs'ta kamuoyuna sunduğumuz yedi maddelik mesajda önemli bir konu da Rojava,

Kuzey Suriye, SDG ve Suriye'de sorunların çözümünün nasıl olması gerektiği hususlarıydı. Bu konuda Öcalan düşüncelerini tekrarladı. İmkân olursa, Suriye'nin bütünlüğü içinde Kürt sorunu dahil, Suriye'nin tüm sorunları konusunda pozitif rol oynayacağını vurguladı. Kendi düşüncelerinin ve çözüm önerilerinin Suriye'nin sorunlarını çözeceğini, Kürtlerin ve diğer toplulukların temel haklarının anayasal güvenceye alınmasının zorunluluğunu da özellikle vurguladı."

Şimdi, AKP'nin başlattığı 'çözüm süreci, 2013-2015 günlerine' ve siyasetçilerin İmralı'ya gidip geldiği, Başbakan Erdoğan'ın da yakından izlediği dönemi hatırlayalım. HDP'nin İmralı Heyeti ve Abdullah Öcalan arasında 2013 yılında İmralı'da gerçekleşen görüşmelerine ilişkin notların yer aldığı *"Demokratik Kurtuluş ve Özgür Yaşamı İnşa"* kitabı, dönemin en sıkıntılı başlıklarından birinin Suriye olduğunu vurgulamaktaydı. Kitapta, Tayyip Erdoğan'ın Başbakan olduğu o dönemde, İmralı Heyeti Sözcüsü Sırrı Süreyya Önder'e; Suriye'de Kürt bölgesine izin vermeyeceklerini söylediği, "Kırmızı Çizgim Suriye'dir" dediği kısma Öcalan şiddetle karşı çıkmıştı. Yani o günlerde iktidar ile Öcalan arasında Suriye'nin kuzeyi noktasında derin bir ayrılık vardı. Ancak Öcalan son iki mesajında (6 Mayıs ve 22 Mayıs) ısrarla *'Suriye'nin bütünlüğü içinde Kürt sorunu dahil pozitif rol oynayacağını'* söylüyordu. Bu nokta; Suriye'de iki gücün (ABD-Rusya) arasında sıkışan Türkiye'deki iktidarın, 'bölgede hâlâ etkili olduğunu düşündüğü' Öcalan ile yaptığı bir hamle olarak yorumlanmaktaydı. Bu hamle; Türkiye'nin kendi isteği ile mi başlatılmıştı, yoksa o güçlerin biri ya da her ikisinin de motive etmesiyle mi henüz netlik kazanmasa da bu işte şeytanilerin parmağı olduğu açıktı.

Öcalan şu an yaşananların *'müzakere süreci'* olmadığını hatırlatmış ve mesajında ilginç bir vurgu yapmıştı: *"Mesajlarının tüm demokrasi güçlerine, Türkiye'nin her yelpazesindeki siyasi yapılarına ve devlete olduğunu vurgulamıştı."*
(Avukatlarının açıklamasından...)

Burada sadece siyasi yapılara değil, *'devlet'*e de vurgu yapması önemli ve anlamlıydı. Gelelim bir diğer noktaya. Öcalan ile yapılan görüşmelerin İstanbul seçimleri ile ilgisi var mıydı? Bu soru gazeteciler tarafından avukatlara soruldu ve "bu konunun hiç gündeme gelmediği" yanıtı alınmıştı. Ancak avukatların okuduğu bir bölüm vardı ki atıfta bulunulan tarih çok manidardı: "(Kendi Tutumuna karşı) *"Tüm çevrelerden nasıl bir karşılık verileceğini 30-40 gün sonra anlarız!"* diyerek şu anda hiçbir çevrenin tutumu için herhangi bir yorum yapmadığına tanıklık ettik."

Yazar Ufuk EFE - Nail KIZILKAN
18 Haziran 2019

Oysa, Türkiye'de yaklaşık 30 gün sonra, anlamının dışına taşan bir Belediye Başkanlığı seçimi vardı. Sanki Öcalan seçim sonuçlarının belli olmasının ardından, iktidarın kendisiyle yapacağı görüşmelerin mahiyeti ile ilgili daha net bir tablo göreceğini imaya çalışmıştı. Şu an için net olan bir durum vardı. Öcalan çağrı yapmış, açlık grevleri ve ölüm oruçları sonlandırılmıştı. Suriye için de 'devletin isteğiyle' bir inisiyatif alabileceği konuşulmaktaydı.[3]

Öcalan için yeni bir ikametgâh mı aranmaktaydı?..

“Bebek katili Abdullah Öcalan, Mayıs ayı başında Avrupa İşkence Önleme Komitesi ve avukatlarıyla görüşmesinin ardından, kamuoyuna okunan mektubu **"yeni bir açılım süreci başlangıcı** " olarak

yorumlanmıştı. İmralı'da yeniden hızlanan görüşme trafiğini, **"iktidarın, tekrarlanacak İstanbul seçimlerinde HDP oylarını yanına alabilmek için manevra"**

olarak değerlendirenler de vardı. Bu yoruma tamamıyla katılmadığımı, işin perde arkasında daha büyük bir tezgâhın olduğuna dair düşünce ve izlenimlerimi tekrar paylaşmak isterim...” diyen Ahmet Takan şunları aktarmıştı:

“İmralı'da yeniden başlayan trafik ile birlikte Ankara'nın derin kulislerinde Öcalan'a

yeni bir ikametgâh arandığına

dair senaryolar konuşulmaktaydı. Adres olarak Suriye'deki sözde Rojava bölgesini gösterenler vardı. Devlet koridorlarında konuşulanlar ve izlenimlerim ise şunlardı:

*Abdullah Öcalan'ın avukatları tarafından gündeme getirilen mektubu, Suriye'de önümüzdeki günlerde yaşanacak süreç ile ilgili... Suriye'de anayasa yazım sürecinin başlayacağı döneme denk gelmesi, Öcalan'ın **Türkiye'nin hassasiyetlerine dikkat çeken cümle kurması, Suriye'de anayasa görüşmelerine yönelik bir anlam taşıdığı ifade ediliyor. Ayrıca bu süreçte***

"açlık grevlerine son verilmesi"

yönünde cümle kurması da siyasi iklimin özellikle Türkiye'de rahatlaması açısından anlam taşıdığına dikkat çekiliyor. Suriye'deki gelişmeler öncesinde

Türkiye'de sert bir iklimin oluşmaması

, bu nedenle Öcalan'ın önümüzdeki süreçte Suriye'deki anayasa yazım sürecine bir şekilde, kıyısından köşesinden dahil olup sözde Rojava bölgesine verilebilecek bir yerel özerklik elde etme amacı taşıdığına işaret ediliyor. Burada dikkat çekici olan nokta,

"Öcalan'ın

Türkiye'den çıkıp Suriye'ye gitme çabası, buna formül bulup zemin hazırlaması

”...

Yazar Ufuk EFE - Nail KIZILKAN
18 Haziran 2019

Önümüzdeki dönemde sözde Rojava bölgesine Öcalan'ın geçip, orada yönetimde bulunması niyeti tartışılıyordu, bunun da olması yüksek bir ihtimal olarak görülmesi gerektiği değerlendiriliyordu, **"Öcalan, hareketini başlattığı Suriye'ye geçip, orada çalışmasını sürdürmek amacıyla. Bu şekilde Öcalan, misyonunu orada devam ettirmek istiyor. Böyle bir plan dahilinde hareket ediyor"** deniyordu. Bugün içinde bulunan noktayı şöyle bitirebilirim; ***siyasi iktidar ile devlet mekanizması yeni bir makastaydı!.."***

MHP Genel Başkanı Devlet Bahçeli'nin Basın Danışmanı Yıldırım Çiçek, Binali Yıldırım'ın **"Bu ülkede bir Dersim hadisesi var ve Meclis'te Kürdistan mebusu da vardı"** sözlerine güya tepki gösterip **"ifadeleri baştan sona yanlıştır"** diyerek tabanını ve teşkilatlarını avutmaya çalışmıştı. **"Binali Yıldırım konuşmasında, Ekrem İmamoğlu'na destek veren PKK ve HDP'yi yerden yere vursa bile, Dersim ve Kürdistan mebusu ifadeleri baştan sona yanlıştır. Bu konuları konuşmak ihanetine araç yapanlara vitamin sunmaktan başka bir şey olmayacaktır. Bölge halkı bu kavramlarla değil, HDP ve PKK'yı ezince devlete yakınlaşması artmaktadır."** diyen MHP Basın Danışmanı, Öcalan ziyaretine verdikleri desteğin ayıbını kapatma telaşındaydı.

"Ankara'da tuhaf şeyler oluyor!" diye uyarıların kuşkuları! **"Derin Devlet işbaşındaymış!"**

"Hatırlayınız AKP-MHP ittifakının İstanbul adayı Binali Yıldırım Diyarbakır'da açılımcı(!) bir miting yapmıştı. O mitingde "Kürdistan" kelimesini kullanmış. PKK'yı da iki defa Kürt yurttaşların kullandığı şekliyle ifade edip anmıştı. Zaten bir süre önce de Abdullah Öcalan ile avukatları düzenli görüşmeye ve kamuoyuna bu yolla mesaj vermeye başlamışlardı. Acaba Öcalan ile Türk devleti arasında yeni bir durum mu oluşmaktaydı? diye soranların kafası karıştı. Herkes Devlet Bahçeli'den bu gelişmeye karşı çıkmasını beklerken, tam aksine Bahçeli son derece kararlı bir tavırla Öcalan'ın avukatlarıyla görüşmesini desteklediğini açıklamıştı ve Nagehan Alçı'ya göre böylece *bir tabu da yıkılmıştı!?"*

Tüm bunlar olurken şu gelişmeler de yaşanmıştı. Bitlis'te Kürtçe tabelalar sökülüp atılmıştı. Bir yandan Kürt halkı ile (daha doğrusu PKK ile) kucaklaşmak için önemli adımlar atan Binali Yıldırım, diğer yanda Eski Türkiye'yi hatırlatan ve adeta hem AKP'ye hem Binali Bey'e siyasi suikast niteliğinde bir olaydı. Bazılarına göre; Öcalan'ın avukatlarıyla görüşmesinden ve Türkiye'nin Kuzey Suriye'de hassasiyetlerine dikkat

edilmesi gerektiğini söylemesinden birkaç gün sonra devletin içinde kıpırdanmalar ve hareketlilik başlamıştı. Kimi odaklar bu yeni durumu doğmadan sakatlamak istiyorlarmış... Kürtleri rahatsız edecek kamusal icraatları kasten yapıyorlarmış... Bu konuda detay aktaramamış ama bana güvenin, devlet içinde vaziyet aynen bu minvalmiş!? AKP şu an tek başına iktidar olmadığından ve ülkeyi yönetirken koalisyon kurmak zorunda kaldığından (MHP ile) kimi "devlet güçleri" Kürt meselesinin özgürlükçü yöntemlerle çözülmesine karşı çıkıyorlarmış...

Bunlar Cumhurbaşkanlığı hükümet sistemine "bürokratik vesayet tamamen bitsin ve seçilmiş siyasi iktidar devlet içinde tek otorite haline gelsin" diye destek sağlamışlarmış ama mevcut durum maalesef bundan uzakmış... AKP'nin ileri gelen ve Erdoğan'a çok yakın isimleri de sanki 2006-2007 ortamına dönmüş gibi havada konuşuyorlarmış...

Kısaca

"Devlet içinde devlet"

kavramının AKP çevrelerinde yeniden telaffuz edildiği bir dönem yaşanmaktaymış... 2006-2007'den farklı olan tek şey; bu sefer zinde güçlerin, AKP ve Tayyip Erdoğan'ı devre dışı bırakmaktan ziyade, ülkeyi "beraber" yönetme arzusunda olmalarıymış... Hatta bu şekilde Erdoğan'a güç kazandırdıklarını bile iddia ediyorlarmış...

Devlet içindeki mevcut gizli koalisyon ise; MHP-AKP ittifakı olmayıp, açık bir yapı olan AKP ile sigara dumanı gibi tarifi ve tespiti zor bir olgu olan "Derin güçler" arasındaymış... Ancak MHP içinde bu durumdan rahatsızlık duyanlar da varmış!?

Öcalan'ın mesajı yeni süreç mi başlatacaktı, yoksa Erdoğan'ın seçim manevrası mıydı?

Abdullah Öcalan'ın avukatlarıyla görüşmesine tam 8 yıl sonra yeniden izin çıkmıştı. "Bursa Ağır Ceza Mahkemesi'nin kararıyla" 2 Mayıs 2019 günü Asrın Hukuk Bürosu Avukatları ile görüşmesi sağlanmıştı. Yapılan görüşmenin ardından Öcalan'ın mesajı hafta sonu avukatlarına ulaştırılmış ve Türkiye kamuoyu 6 Mayıs 2019'da, İstanbul'da seçimlerin iptal edilip edilmeyeceğinin "beklendiği" bir gün, yıllardır tecritte tutulan Öcalan'dan gelen "beklenmedik" bir mesajla karşılaşmıştı. Bu mesajı; İstanbul'u ve pek çok Büyükşehir Belediyesini (muhalafetin gösterdiği iyi performansı göz ardı etmeden) özellikle Kürt oylarını muhalafete kaptırarak kaybettiğini zanneden Cumhurbaşkanı Tayyip Erdoğan'ın bir seçim hamlesi (oyunu) olarak okuyanlar vardı. Öcalan avukatlarıyla 8 sene görüşemedi ama 2013 başından 2015 yılının ortasına kadar "çözüm süreci" kapsamında İmralı'ya gelen HDP'li vekillerle ve aralarında MİT Müsteşarı Hakan Fidan'ın da olduğu "devlet" yetkilileriyle görüşmeler yapılmıştı. Bu tarihler öncesinde ve sonrasında Oslo'dan Dolmabahçe Mutabakatı'na bir dizi "barış arayışı toplantıları" da yaşanmıştı. Bu süreçte özellikle; AKP'nin uzun süre "ortağı" pozisyonunda bulunan Gülenlilerden süreci zora sokacak yargısal ve algısal operasyonlar tezgâhlanmıştı. Bu görüşmelerin ardından Öcalan bugünkü (6 Mayıs 2019) açıklamasında da atıfta bulunduğu 2013 Newroz mesajını yayınlamıştı. Öcalan orada şu mesajı aktarmıştı:

"Artık silahlar sussun fikirler konuşsun noktasına geldik. Yok sayan, inkâr eden, dışlayan modernist paradigma yerle bir oldu. Akan kan; Kürt'üne, Türk'üne, Laz'ına, Çerkez'ine bakmadan, bu coğrafyanın ta bağına akıyor. Ben bu çağırma kulak veren milyonların şahitliğinde diyorum ki, artık yeni bir dönem başlıyor. Silah değil, siyaset öne çıkıyor."

Bu açıklamanın içinde PKK'nın Türkiye sınırlarına çekilmesi de dâhil, ilerleyen süreçlerle ilgili mesajlar da vardı. Ki o mesajlar -başta örgüt elemanlarının Türkiye sınırları dışına çekilmesi olmak üzere- uygulanmaya da başlamıştı. Vekillerin ilk İmralı ziyaretinin üzerinden tam bir yıl sonra, 7 Ocak 2014'te Pervin Buldan ve İdris Baluken Kandil'e gitti. Nisan 2014'te MİT Kanunu'nda, çözüm sürecinde görev alan MİT görevlilerini yasal güvence altına almak için değişiklik yapıldı. Değişiklikle kanuna, **"MİT mensupları görevlerini yerine getirirken ceza ve infaz kurumlarındaki tutuklu ve hükümlülerle önceden bilgi vermek suretiyle görüşebilir, görüşmeler yaptırabilir, görevinin gereği terör örgütleri dahil olmak üzere millî güvenliği tehdit eden bütün yapılarla irtibat kurabilir"** cümlesi de katıldı. Süreçte "Âkil İnsanlar Heyeti" kuruldu, bölgelere dağılan heyetler, bütün ülkeye süreci anlatmaya başladı. Bir yandan özellikle iktidar medyası, öte yandan o günlerde Başbakan Tayyip Erdoğan'ın Başdanışmanı olan Yalçın Akdoğan, Öcalan'ın "önemini" kamuoyuna anlatmışlardı. 2014 Haziran'ında Yalçın Akdoğan aynen şunu aktarmıştı:

"Abdullah Öcalan çözüm sürecini diğer Kürt aktörlerden daha iyi değerlendiriyor."
(Milliyet - Serpil Çevikçan söyleşisi)

Ardından AKP'li ve HDP'li vekillerin katıldığı Dolmabahçe Mutabakatı sonrasında Erdoğan'ın bu mutabakatın kimi noktalarına itirazı... Derken "hendekler" ve şehir-mahalle içlerine kadar taşınan "savaş", sokağa çıkma yasakları, yıkılan evler, ölümler, acılar birbirini kovalamıştı.

Ve bugün (6 Mayıs 2019), Öcalan'ın mesajlarının paylaşıldığı gün akıllara gelen/takılan sorular:

Öcalan'ın son açıklamasındaki şu cümlesini bir yere not edelim önce: **"Bizlerin İmralı'daki duruşu, 2013 Newroz bildirgesinde belirttiğimiz ifade tarzını daha da derinleştirerek ve netleştirerek sürdürme kararlılığındadır."**

Yazar Ufuk EFE - Nail KIZILKAN
18 Haziran 2019

Bu cümlede "çözüm süreci"nin kaldığı yerden devam edebileceği mesajını veriyor Öcalan. Avukatlarına İmralı'daki görüşmeden 3 gün sonra teslim edilen belgedeki/metindeki bu kısmın iktidarda (AKP-Erdoğan) bir karşılığı bulunuyor muydu? Erdoğan (iktidar), bu açıklamanın yapılmasına "bir şekilde onay vererek" yeni bir "çözüm/barış süreci"ni samimiyetle istediği mesajını mı veriyor, yoksa olası bir seçim (belki de erken seçim) öncesi Kürt seçmenin kalbini kazanmak için stratejik bir hamle mi yapıyordu?

- Öcalan 4 yılı aşkın bir süredir (birkaç kez kardeşi hariç) hiç kimse ile görüşürülmüyordu. Ancak muhtemelen devlet içinden birileriyle (MİT) belli zamanlarda görüşmeler yapmıştı. Daha önce mesajlarının kamuoyuna iletilmesine izin verilmeyen Öcalan'ın, niye bu süreçte (bugün) mesajlarına izin verildi? Olasılıklardan biri olarak **"devlet ile Öcalan'ın ayrıştıkları noktalarda bir 'yakınlaşma' (uzlaşma demek için erken olabilir) başladığı için bu mesaja onay çıktı"** diye okunması doğru muydu?

Burada bir konuyu daha açıklığa kavuşturmak gerekir. Öcalan ile avukatlarının görüşmesine tabi ki Bursa Ağır Ceza Mahkemesi izin vermedi. Büyük ihtimal MİT ile bir noktaya gelindi, durum doğrudan Erdoğan'a iletilerek görüşme ve mesaj izni çıktı. (İzin için Adalet Bakanı bile devreye sokulmamıştır.) Zaten notların birkaç gün sonra avukatlara iletilmesi "belli bir kontrol mekanizması"ndan geçtiğini gösteriyordu.

- Öcalan'ın mesajındaki bir diğer kritik cümle şuydu: **"Türkiye'nin ve hatta bölgenin sorunlarını, başta savaş olmak üzere, fiziki şiddet araçlarıyla değil, yumuşak güçle, yani akıl, politik ve kültürel güçle çözebiliriz. İnaniyoruz ki Suriye Demokratik Güçleri (SDG) kapsamında, Suriye'deki sorunların çatışma kültüründen uzak durularak; içinde buldukları konumun, durumun Suriye'nin bütünlüğü çerçevesinde Anayasal güvenceye kavuşturulmuş yerel demokrasi perspektifinde çözüme ulaştırılması amaçlanmalıdır. Bu bağlamda Türkiye'nin hassasiyetlerine de duyarlı olunmalıdır."**

Bu cümlede; büyük bölümünü PYD'nin oluşturduğu Suriye Demokratik Güçleri'ne yapılan çağrı anlamlıydı. Bir süre önce SDG Genel Komutanı Mazlum Ebdi **"Türkiye ile dolaylı görüşmelerimiz var"** demişti. Suriye'de savaşın sonuna geldiği süreçte; "Türkiye, farklı bir kapı mı aralıyor?" sorusu da sorulacaktır. Süreç Türkiye içinde de -başta tutuklu Kürt politikacılar olmak üzere- yeni bir "tahliye" dalgasının önünü açabilir. Önceki çözüm sürecinde Selahattin Demirtaş'tan Sırrı Süreyya Önder'e barış için çalışan pek çok HDP'li siyasetçi tutuklu. O dönem neredeyse HDP'lilerden daha ileride söylemleri dile getiren AKP'liler ise özgürlerdi. (Örneğin, Yalçın Akdoğan gibi...)

Peki, Devlet Bahçeli'nin haberi var mıydı?

- Öcalan'ın yaptığı görüşmeden/açıklamadan iktidar ortağı MHP'nin lideri Devlet Bahçeli'nin haberi var mıydı? Bahçeli'nin yakın çalışma arkadaşlarından biri "Bizimle paylaşmadı, belki kendisine özel olarak söylenmiştir" dedi. Şu an Meclis'teki bir milletvekili (MHP'li değil) Bahçeli'nin haberi olduğunu, duyduğunu, son günlerdeki kimi çıkışlarının arkasında bu bilgiye duyduğu kızgınlığın yattığını iddia etmişti. Aynı vekil **"Bahçeli her ne kadar 'sertlik yanlısı politikalara yakın bir lider olsa da' Öcalan'ın yakalanmasından sonra idamın kaldırılması sürecindeki realist tavrını da unutmamak gerekir"** demişti.[4]

"Pençe Harekâtı"yla ABD planına darbe vurulmaktaydı.

"Türk Silahlı Kuvvetleri (TSK) tarafından Kuzey Irak'a gerçekleştirilen "Pençe" adı verilen harekât, askeri anlamda bölgedeki teröristlerin etkisiz hale getirilmesini içeren bir plan olma özelliğini taşıırken, aynı zamanda ABD'nin İran'a yönelik operasyonel hazırlıklarını sekteye uğratabilecek içerikte olduğu belliydi. ABD'nin, İran'a askeri baskıyı sürdürmek istediği coğrafi alanlardan birisi de şüphesiz Irak ve Irak özelinde Irak Kürt Bölgesel Yönetimi (IKBY) cephesiydi. ABD'nin Irak'ta üslenmesi ve burada asker bulundurması Irak yönetimi ile muhalefeti arasında önemli bir sorun teşkil etmekte, bu durum ABD'yi IKBY'ye yöneltmekteydi. IKBY'nin, PKK'ya karşı politik manevraları dışında elle tutulur ciddi bir söylemi ve karşı duruş eylemi gösterilemezdi. Bu durum, ABD'nin, IKBY bölgesindeki PKK ile olan ilişkisinde işini kolay hale getirmekteydi. ABD'nin Irak'ta bulunan dokuz askeri üssünden üçünün, bu bölgede olduğunu da belirtmeliydi. Terör örgütünün önemli bir bölümü Suriye'den, Kuzey Irak sahasına çekilmişti. Bu durumu, 21. Yüzyıl Türkiye Enstitüsü Araştırmalar Merkezi Başkanı, Genelkurmay eski Asayiş Şube Müdürü Kurmay Albay Ünal Atabay, Sözcü gazetesine şöyle değerlendirmişti:

"PKK'nın Kuzey Irak'a çekilmesinin amacı, yeniden organize, teçhiz, teşkil, eğitim ve yeni mücadele konsepti arayışından kaynaklanıyor. Nitekim, geçmiş yıllarda, geri çekilme vb. veya sözde ateşkes gibi dönemlerle kendilerine toparlanma fırsatı yaratarak, yeniden yurt içerisine dönüş yaptıklarını da unutmayalım. Ayrıca, terörist başı Abdullah Öcalan'ın yakalanışı sonrasında yaşandığı gibi PKK'nın, yaklaşık 20 yıl sonra tekrar yurt içerisindeki terörist sayısını 500-600'ler seviyesine indirmesini, Kuzey Irak sahasına çekilmesini ve bu durumun ABD-İran geriliminin yaşandığı sürece denk gelmiş olmasını, birbirinden bağımsız düşünemeyiz."

ABD, PKK'ı İran'a Karşı Kullanacaktı!

Terör örgütünün, yurt dışına çekilmesinde, operasyonların önemli bir etkisi olduğu gerçektir. PKK'nın geri çekilme sebebinin arkasında yatan asıl nedenin; PKK, PKK'nın İran kolu PJAK ve hatta KDP-İnin (Kürdistan Demokrat Partisi-İran kolu) Peşmergeleri de dahil olmak üzere İran'a karşı kullanılmasını içeren bir ABD planı olduğu değerlendirilmeliydi. Bölgedeki gelişmeleri değişik kaynaklardan araştıran emekli kurmay Albay Ünal Atabay, bu kritik gelişmeyi şöyle ifade etmişti:

“ABD ve küresel odaklar; önümüzdeki süreçte, Suriye'de yaratılan durumun benzerini İran'da yaratmak istiyor. Kuşkusuz böyle bir gelişme, Türkiye'yi Suriye'den daha olumsuz etkileyeceği ve hatta daha ağır koşullarla karşı karşıya bırakacağı muhakkaktır. İran'ın maruz kalabileceği Suriye benzeri bir gelişme ve sonrasında; PKK'nın yeniden organize edilerek, yeni konsept ile terör örgütünü Türkiye'de etkili kılmaya çalışacakları ve tekrar bir tehdit olarak önümüze çıkaracakları düşünülmelidir. ABD-İran geriliminin askeri anlamda tırmandığı şu dönemde PJAK/PKK'nın, İran sınırının Irak tarafında bulunan Assos Dağları'ndaki hareketliliği, ABD'nin bölgedeki faaliyetlerinin ve muhtemel niyetinin anlaşılması bakımından önem kazanıyor.”

PJAK/PKK'nın sözde lideri, ABD-İran arasında bir çatışma çıkması halinde; “Tahran'a karşı demokratik cephe kurmaya hazır olduklarını” ifade etmişti. Muhtemel bir ABD-İran çatışmasında, Suriye'de olduğu gibi “Vekalet unsurlar” üzerinden çatışmalar yürütülecek. İran'ın etnik ve mezhebi yapısı, bu tür vekalet savaşları için uygun bir zemindi. Özellikle, Kürt etnik kimliği üzerinden yürütülebilecek vekalet savaşlarının en başında PJAK/PKK ve KDP-İ Peşmergeleri gelmekteydi.

İşte Pençe Harekâtı ile birlikte; PKK ve PJAK/PKK'nın IKBY sahasındaki faaliyetleri akamete uğrayacak ve ABD'nin İran'a yönelik kullanacağı vekâlet aparatları elinden alınmış olacaktı. Özetle, ABD'nin PKK ve PJAK/PKK üzerindeki İran planına darbe vurulmuş durumdaydı. Bunun sonucu olarak Türkiye'nin ABD ile Suriye üzerindeki uyuşmazlığı ve S-400/F-35 meselesi üzerinden Türkiye lehine yeni bir pazarlık yolu açılacaktı.”[5]

ABD, İran PKK'sı (PJAK'ı) Ermenistan eliyle kışkırtmaktaydı!

Bu yılın ilk 5 ayında 54 askerimiz, 9 polisimiz olmak üzere, 63 güvenlik görevlisi şehit edilmiş durumdaydı. Kuzey Irak'ta, Suriye'de şehit veriyoruz ama 6 şehidimizi Iğdır'da vermemizin üzerinde pek durulmamıştı. Bazı kararları verirken yeterince irdelenmediği, muhtemel sonuçlarının ne olduğunun görülemediği anlaşılmaktaydı. Iğdır'ın İran sınırında 2016 yılının Şubat ayında sınır boylarının mayından temizlenmesine başlanmıştı. Mayınlar temizlenmiş, yerine yüksek duvarlar yapılmıştı. Temizlenen alanlarda sözde tarım yapılacaktı ama hâlâ başlatılmamıştı. Şimdi teröristler, İran tarafında merdivenle duvara çıkıyor ve sınır boyunda devriye görevi yapan askerlerimize ateş açıyorlardı. Mayınlar temizlendi, sınıra duvar çekildi ama duvarın ötesinde bulunan teröristler duvarı kendilerine siper ediyor, askerimiz İran topraklarına ateş etmekte zorlanıyorlardı. Dahası sınır boyu mayınsız olduğu için buralardan Türkiye'ye kolaylıkla geçiş yapıyorlardı.

Iğdır ilimiz İran, Nahçıvan ve Ermenistan'a komşuydu. Sınır kapısının adı Dilucu'ydu. Bunun nedeni de toprağımızın dil gibi üç ülke sınırı içinde uzanması olarak anlatılıyordu. Iğdır, duyarlı bir ilimizdir. 15 Eylül 2015'te sınır kapısında nöbet değişimine giden polisler saldırıya uğramıştı ve 15 polisimizin şehit edildiği hatırlanacaktı. Dilucu sınır kapısına yaklaşık 500 metre uzaklıkta Şehit Bülent Aydın Karakolu vardı. Gökay ve Kurtömer karakolları bölgesinden kaçak geçişler olmaktadır. Mültecilerin çoğalması ve terör olaylarının artmasının İran'daki gelişmelerle bağlantılı olduğu belirtiliyor. İran ne zaman ekonomik sıkıntıya düşse sınır bölgeleri kontrolden çıkıyor, herkes geçim derdi ile uğraşmaktaydı. Bundan dolayı İran'a uygulanan ambargo ile birlikte başlayan ekonomik kriz nedeniyle İran Devleti; sınırlarının güvenliğini ikinci plana atmış, ekonomik sıkıntıları çözme arayışına mecbur kalmıştı. Sınırımızda terörün artmasında bu durumun etkili olduğu konuşulmaktaydı. Iğdır tarafında olan İran köyleri, Kürt kökenlilerden oluşmaktaydı. PKK'nın İran kanadı olan PJAK ve PKK bu köylerde etkili konumdaydı. Örgütün saldırılarına PJAK üyeleri ve kaçakçılar da destek oluyorlardı. PKK, Iğdır sınır bölgesinden uyuşturucu ve insan kaçakçılığını organize ediyordu. Devletimizin aldığı sınır güvenliği önlemleri kaçakçıların işini zorlaştırmıştı. Şimdi de sınıra yapılan duvarı kendilerine siper eden teröristler saldırıp kaçıyorlardı. Özellikle geçiş güzergâhları olan bölgede devriye gezen askerlere saldırıyorlardı.

ABD, PJAK'ı Ermenistan üzerinden kullanıp kışkırtmaktaydı!

Teröristler bu bölgeden karayoluna çıktıkları için Ermenistan'a da geçebiliyorlardı. Eylemlerin artmasında Ermenistan istihbaratının da rolünün bulunduğu anlaşılmaktaydı. Nahçıvan ve Iğdır'da gözü olan Ermeniler, her türlü oyunu ve provokasyonu yapıyorlardı. (Ama bunların hepsinin arkasında Amerika vardı.) İran ile Meghri-Norduz kapısını

kullanan Ermeni militanlar, sınır köyüne gelip PKK-PJAK ile iş birliği yapıyorlardı. İran sınırından açılan ateşle, yüzlerce TIR'ın geçtiği gümrük kapısında Azerbaycan plakalı tankerin vurulması, bu saldırılarda Ermenilerin desteği olarak yorumlanmıştı. Nitekim PKK militanları ve Suriye'den gelen Ermenilerin, Ermeni işgali altında bulunan Azerbaycan toprağı Laçın'e yerleştiği, kamplarının bulunduğu da bölgede bilinip durmaktaydı.

Türkiye'ye gelmek isteyen sığınmacıların merkezi konumunda İran'dan bu akını durdurmak imkânsızdı. İran üzerinden kaynaklanan terör saldırılarına karşı Türkiye ortak operasyon önerisi yapmıştı. Sınırımıza yakın köylerde kamp kuran PKK-PJAK ve Ermeni militanlarının azgınlığı da kaçak geçişler de artmıştı. PKK militanlarının, mültecilerin içlerine karışarak Türkiye'ye giriş yaptıkları, Aras nehrini geçerek Ermenistan'a sığındıkları yönünde Devletin elinde bilgiler vardı.[6]

TSK'nın Tarihi Hamlesi ve Mustafa Kemal'in Pençesi Kimleri Korkutmaktaydı?

Kuzey Irak'ta Pençe Harekâtı, başta ABD ve İsrail, tüm dış güçleri ve hain çevreleri ürkütmeye başlamıştı. Öyle görünüyor ki, bu operasyonun bitiminde Hakurk'ta yeni bir yapılanma gerçekleşmiş olacaktı. Bölgeden temizlenecek olan PKK, yerini Türk askerine bırakacak, böylece Irak'ta, Türk Silahlı Kuvvetleri'nin bir üs bölgesi daha oluşacaktı. Açıkça Kandil'in kapısına pençemizi vuracağız. Sızmaları önleyecek, terörün harekât kabiliyetini kısıtlayacağız. Topraklarımızı daha güvenli hale sokacağız. Ayrıca, Hakurk'u gerektiğinde Kandil'e doğru bir "sıçrama taşı" olarak kullanacağız.

Pençe harekâtı, TSK tarafından gürültüsüz ve sakin bir şekilde yürütülüyordu. Ancak, stratejik önemi oldukça büyük bir operasyondur! Terörle mücadelede ve bölgede etkinlik kazanmada atılan çok ciddi adımlardan biri sayılıyordu. Bu arada bazı marazlı çevreler pek umurunda değilmiş gibi davranıyordu. Pençe harekâtına burun kıvrıyanlar, gereksiz bulanlar bile çıkıyordu. Hatta, "ne lüzum vardı?" diyenlere bile rastlanıyordu. Yani kafaları bulandırmak, itibarsızlaştırmak için elden gelen yapılıyordu. Harekâtı basite indirgeyip, "Kaç tane ciddi çatışmaya girildi, ne kadar terörist bertaraf edildi ki?" diye soranlar görülüyordu. Bunlar artık kapımızın çalınmasını beklemediğimizi, tehditlerin kaynağına indiğimizi, nerede yuvalanıyorsa orada tepelerine bindiğimizi görmüyorlardı. Kim bilir, belki de çok iyi görüyor ve bundan rahatsız oluyorlardı! Bunların içinde kendilerini "Kemalist" olarak tanıtanlar ve "Atatürkçülük nutukları" atanlar da var ki, onların durumu tam bir sahtekârlıktı. "Yurtta sulh, cihanda sulh" sözcüklerini tekrarlıyorlar, Atatürkçülüğün suya sabuna dokunmadan, pısrık bir şekilde yaşamak olduğunu sanıyorlardı.

Oysa, Mustafa Kemal de vaktiyle böyle yapmıştı! Türkiye'nin yeni güvenlik stratejisi ve TSK'nın bu hamlesi, Atatürk politikalarıyla bire bir aynıydı. Bugün yaşıyor olsa, hiç şüpheniz olmasın O da farklı davranmazdı. Atatürk'ün (İttihatçı Masonlardan ve Osmanlı'yı yıkanlardan) Talat ve Cemal paşalara yazdığı mektuplar vardı. Devlet sırrı değil, dileyen kolayca ulaşırdı. Tamamı Anadolu'ya yönelen tehditleri kaynağında kurutmak gerektiğini hatırlatmaktaydı.”[7]

Mustafa Kemal, 10 Temmuz 1921'de Cemal Paşa'ya bir mektup yazmış, Anadolu'ya yönelen tehditleri kaynağında kurutmak gerektiğini hatırlatmış ve aynen şu ifadeleri kullanmıştı:

“Bugün Afganistan'da özlük hakları bakımından bize bağlı bir Türk Birliği bulundurmaya ihtiyaç vardır. O birlik, Afganistan'daki dostumuz olan Şah yönetimi sıkıntıya girdiğinde müdahale eder vaziyette olmalıdır. Bizim onaylayacağımız bir yönetimi işbaşına getirmeden de bırakmamalıdır. Unutmamalıdır ki, Anadolu topraklarının güvenliği Afganistan'da başlar. İngilizleri orada durdurmamız lazımdır!”

Evet, Mustafa Kemal, Suriye ve Irak'tan çok öte, ufku ta Afganistan'a uzanıyordu. Adeta, Türkiye Cumhuriyeti'nin yeni güvenlik stratejisini genişleterek anlatıyordu! Bizdeki Mustafa Kemal'i tanımayan sözde Atatürkçüler ise, O'nun ufki hedefleri, düşünceleri ve hayalleri ile kavga ediyordu. İçi boşaltılmış (Siyonist ve masonik merkezlerce hazırlanmış) bir Mustafa Kemal nakşedilmiş kafalarına! Bazen “acaba” diyorum: Acaba, bu da mı yıllardır sistemli olarak yürütülen bir proje olmaktaydı? Mustafa Kemal düşmanlarının bu ülkede uygulamaya koydukları bir Atatürk Projesiyle mi toplum avutulmaktaydı?” diyen Emin Pazarcı haklıydı. Ama bu konuda AKP iktidarının gaflet ve hıyanetlerini ise maalesef bilmiyormuş gibi davranmaktaydı.

Çok şükür ki Kahraman Ordumuz, yine destanlar yazmaya ve bize onurlu ve huzurlu mutluluklar yaşatmaya başlamıştı. TSK, ülkeye terörist girişlerini önlemek ve Kandil'i bir daha alevlenmemek üzere söndürmek konusundaki kararlılığını 'Pençe Harekâtı'yla bir kez daha ispatlamıştı. Tabi bu arada istihbari başarı, askeri güç ile teknoloji konusundaki imkân ve kabiliyetini de unutmamalıydı. Çünkü MİT-TSK senkronizasyonu ile önce belirlenen hedefler nokta atışlarla havadan ve karadan ateş altına alınmış, ardından da uçar birlik harekâtıyla Hakurk'a Türk komandosu yağmıştı. Hem de bölgede cirit atan ve artık alenen PKK'yı koruyup kollayan CIA, MOSSAD'a rağmen bunlar başarılmıştı. Yani TSK öyle gizli, öyle seri operasyonlar başlatmıştı ki bölgedeki ABD ve İsrail ajanlarının

Yazar Ufuk EFE - Nail KIZILKAN
18 Haziran 2019

dahi haberi olmamıştı. Dolayısıyla da TSK'nın halen devam eden "Pençe Harekâtı" sadece bölücü terör örgütüne, teröristlere değil, onları koruyan, kollayan ülkelere ve onların gizli servislerine de çok net mesajlar ulaştırmıştı.

Bu arada Mavi Vatan, Deniz Kurdu başarıyla tamamlanmıştı, sırada Kurtaran 2019 (ki NATO tatbikatıdır) yapılacaktı. Ankara'nın yükselen 'keskin nişancı konumu'nu anlamak için, Çin'e kadar uzanan Büyük Ortadoğu'da bu gelişmeler yaşanırken, terazinin diğer kefesinde, Avrupa'da neler olduğuna bakmak lazımdı. Avrupa, bir yandan ekonomik sarsıntılar, bir yandan AB içinde eksilme ve çatlama, diğer yandan; ABD, NATO, Rusya çatışmaları arasında savrulup durmaktaydı. Kushner-Bolton'un Yüzyılın Planı için adım adım ilerlerken Netanyahu sürpriz yapmış ve yeniden seçim yapılacağını açıklamıştı. Siyonist çeteleri korku sarmıştı.

S-400 Bunalımı ve Derin Devletin Kararlılığı!

ABD Savunma Bakanlığı (Pentagon), Türkiye'nin S-400'ler konusunda ortak çalışma grubu önerisine karşı olduklarını açıklamıştı. Pentagon'dan yapılan yazılı açıklamada S-400'ler konusunda Türkiye ile ortak bir çalışma grubu kurulması önerisine karşı olduğu belirtilirken, bu çalışma grubunun S-400'lerle ilgili endişeleri 'hafifletmeyeceği' vurgulanmıştı.

Türk yetkililere tehlikeler iletildi

NTV Washington Temsilcisi Hüseyin Günay, Pentagon'un yaptığı açıklamada *"Türk ve Amerikan askerleri her seviyede iletişimi sürdürüyor. S-400 gibi hava savunma sistemleri, F-35 gibi savaş uçaklarını düşürmek için üretildi. S-400'ün radar sistemi, F-35'lere karşı tehlike oluşturuyor. Daha önce bu konuyla ilgili ABD'den Türkiye'ye teknik ekipler gitti ve aynı şekilde Türk yetkililer de ABD'yi ziyaret etti. ABD'ye gelen Türk yetkililere bu tehlikeler iletildi"* ifadelerini kullandığını aktarmıştı

ABD, Türkiye'nin Rusya'dan S-400 hava savunma sistemi almasına karşı çıkarken; Türkiye ABD'ye, S-400'ler konusunda 'ortak komisyon' kurulması çağrısı yapmıştı. Pentagon, daha önce de S-400'lerle ilgili çalışma grubu kurulmasına karşı olduğunu açıklamıştı.

Türkiye'yi kuşatmak üzere, İngiltere'nin Kıbrıs'taki savaş uçağı sayısını 138'e çıkartma kararının ardından, ilk uçaklar Ağrotur Üssü'ne ulaşmıştı. F-35'ler Kıbrıs'a yaramaktaydı.

Rum Savunma Bakanı Savvas Angelidis ile İngiliz mevkidaşı Gavin Williamson arasında, 4 Nisan'da imzaladıkları memorandum ile İngiltere'nin Ada'da bulunan 17 savaş uçağı sayısını 138'e çıkarma kararı almışlardı. İngiliz Kraliyet Hava Kuvvetleri'ne ait 6 adet F-35 tipi savaş uçağı, ilk kez Norfolk'taki Marham üssünden havalanarak Güney Kıbrıs'taki Ağrotur üssüne inmeye başlamıştı. İngiliz Kraliyet Hava Kuvvetleri'ne ait 121 adet F-35B tipi savaş uçağının, sonbaharda Kıbrıs Rum Kesimi'ndeki Ağrotur Üssü'ne geleceğı açıklanmıştı. Rum Fileleftheros gazetesi, Marham üssünden yapılan yazılı açıklamaya yer verdi. Gazete, F-35'lerin, Doğı Akdeniz'de icra edilecek geniş kapsamlı "LightingDawn" kod isimli tatbikata katılacaklarını; bu tatbikatın, bu uçakların ilk kez katılacağı denizaşırı tatbikat olduğunu yazmıştı. Açıklamada, F-35'lerin bu tatbikat sayesinde, "hiç bilmedikleri bu çevrede eğitim ve tatbikat yapabilecekleri; bu tipteki uçakların yeni bir yere nakli, teknik destek, bakım ve teçhizat ve personelinin tamamının idamesi dahil çok kapsamlı olanak yakalanacağına" vurgu yapılmıştı, yani Türkiye resmen kuşatılmaktaydı.

ABD'den Türkiye'ye S-400 küstahlıkları artmaktaydı!

ABD Dışişleri Bakanlığı Sözcüsü Morgan Ortagus, "S-400 konusunda pozisyonumuzda bir değişiklik yok. Türkiye, S-400 alırsa çok gerçek ve ciddi sonuçlarla karşı karşıya kalacak" ifadelerini kullanmıştı.

Morgan Ortagus, İran'ın Hizbullah güçlerini Suriye'den çekmeye başladığını ve bunun da ABD'nin Tahran'a uyguladığı yaptırımların bir neticesi olduğunu açıklamıştı. Bakanlıkta düzenlenen basın toplantısında gazetecilerin sorularını cevaplarken: ABD'nin İran'a uyguladığı ekonomik yaptırımların etkilerine ilişkin bir soruya cevap veren sözcü Ortagus, "söz konusu yaptırımların işe yaradığını belirterek, ekonomik olarak etkilenen İran'ın, bölgedeki vekil gruplara destek vermekte zorlandığını" vurgulamıştı.

ABD ile Türkiye arasındaki S-400 krizi ile ilgili, "Bunun bir adım sonrası 'sizi vururuz' demektir" değerlendirmesi yapan Yeni Şafak Gazetesi Genel Yayın Yönetmeni İbrahim Karagöl, "Türkiye'nin hemen, hiç vakit kaybetmeden hava savunma gücünü artırmak zorunda" olduğunu yazmıştı.

Yazar Ufuk EFE - Nail KIZILKAN
18 Haziran 2019

ABD'nin Türkiye'ye yönelik tehditlerini değerlendiren Yeni Şafak Yayın Yönetmeni Karagül, "S-400'leri aldık. Ne olacak?" başlıklı yazısında "S-400 alırsanız ABD yaptırım yapacak. Dahası 'NATO yaptırımı ile karşı karşıya kalacaksınız...' Tehdit bu!" ifadelerini kullanmıştı.

"Bazı ABD'li yetkililer; 'Türkiye çok gerçek sonuçlarla karşılaşacak' diyorlardı. Birçok basın yayın kuruluşu üzerinden Türkiye'ye ayar verilmekte, şantajlar yapılmaktadır." diyen Karagül:

Daha önce "Patriot verelim" (yalan ve oyalama taktikleri), "ekonominizi çökertiriz", "o silahlar NATO için tehlike", "alırsanız F-35'leri teslim etmeyiz" gibi baskının, tehdidin, şantajın her türünü masaya süren ABD, bu sefer "başka türlü bir tehditler karşımızda" diyerek şu noktayı vurgulamıştı.

"Türkiye'yi neden hava savunmasız bırakmak istiyorlar? Türkiye'ye yönelik bir operasyon/saldırı yapılacak da S-400'ler bu saldırıyı mı engelleyecek?" diye sormuşlardı. Ayrıca

"Yaklaşan fırtınayı görmeliyiz. ABD ve müttefikleri İran'ı tehdit ederken Ege, Doğu Akdeniz ve Suriye'nin kuzeyinde Türkiye'ye bir müdahale söz konusu olabilir. Doğu Akdeniz'deki yığınak, enerji çevreleri üzerindeki kavganın sertleşmesi, Türkiye'yi bölgenin dışına itme çabaları, Ege'de İsrail ve Yunanistan'la birlikte Türkiye'yi kışkırtma çabaları... Bunlar sıradan, olağan gerilimler değil." diye uyarılmışlardı.

S-400 bahane yapılmaktaydı, asıl maksat Türkiye'yi kuşatmaktı!

Çevremizde bunca yaşananlara ve özellikle de ABD'nin birtakım bahanelerle ülkemizi köşeye sıkıştırma hamlelerine daha ne zamana kadar tahammül edilecek bilinmez ama yapılanların tahammül sınırını aştığını söylemek abartma olmazdı. ABD'nin çevremizi sarma hareketi önce Irak'ın işgali ile başladı. Ardından Suriye ve özellikle de Suriye'nin kuzeyinde yapılanlar, ardından Doğu Akdeniz'de yaşananlar, bu arada Ege'de sahnelenen Türkiye düşmanlığını dışa vuran söylem ve atılan adımlar ve şimdi de ABD'nin; Yunanistan'ın -Türkiye'ye 60 kilometre mesafedeki- liman kenti Dedeağaç'a 700 zırhlı araç ve 2 bin asker sevk etmesi, sanıyorum dostça hamleler olarak yorumlanamazdı. Yani olayların geçmişi hatırlanmaz, sadece bugün söylenenlere bakılırsa, sanki Türkiye'nin Rusya'dan almak için anlaştığı S-400 füze sistemleri bahane olarak öne çıkarılmaktaydı. Bunun içindir ki, parası ödenmiş F-35 uçaklarının verilmeyeceğini, hatta NATO'daki durumumuzun gözden geçirileceğini bile ileri sürüyorlardı. Hâlbuki bunca gelişmenin ardından bizim NATO ile ilişkilerimizi gözden geçirmemiz gerektiği açıktı.

Meseleye özellikle Suriye boyutu üzerinden bakacak olsak bile, ABD'nin Türkiye'nin çıkarlarından çok Rusya'nın çıkarlarına uygun davrandığı, bunun yanında Suriye'ye yönelik operasyon başlatıldığında gerekçe olarak ileri sürülen Suriye'nin özgürleştirilmesi ve Esad'ın iş başından uzaklaştırılması iddiaları da aradan geçen 8 yılda görüldü ki, bu söylenenler sadece dünyayı kandırmaya yönelik palavralardı. Çünkü Suriye'de Esad işbaşından uzaklaştırılmadığı gibi, iç muhalefete karşı direnmesini sağlayacak destekler ABD ve Rusya tarafından veriliyor. Görünüşte Esad'a Rusya destek veriyor, ABD karşı konumunu koruyor. Görünüş bu ama gerçek hiç de böyle değil. Çünkü Suriye konusunda ABD ile Rusya arasında bir çıkar çatışması görünmüyor. Onlar sadece birbirlerine destek veriyorlar. Bu arada, Türkiye köşeye sıkıştırılmaya çalışılıyor. Bunun nasıl olduğu da açıkça görülüyor.

Hulusi Akar'dan net ve mert tavır!

Milli Savunma Bakanı Hulusi Akar, S-400'lerin Türkiye'ye gelmesiyle ilgili yaptığı açıklamada, *"Bu anlaşma imzalandı ve bitti"* ifadelerini kullanmıştı.

Milli Savunma Bakanı Hulusi Akar, ABD'nin S-400'lerin alınmaması için Türkiye'ye 2 hafta süre verdiği iddialarını yalanlamıştı. Akar, *"Yok, öyle bir süre yok. Bende öyle bir bilgi yok. Bu anlaşma imzalandı ve bitti. Bunu Cumhurbaşkanımız da birçok kez tekrarladı."* ifadelerini kullanmıştı. Milli Savunma Bakanı Hulusi Akar, Denizkurdu tatbikatında TCG Salih Reis Fırkateyni'nde Habertürk'e röportaj verirken şunları açıklamıştı.

"TSK'nın temel görevi; ülkemizin, milletimizin, birliğini ve bütünlüğünü sağlamaktır. Bununla ilgili yaptığımız mücadelede öne çıkan hususlar birincisi FETÖ, PKK, YPG, DAESH ve terör örgütleriyle mücadelemiz büyük bir başarıyla, azimle, kararlılıkla devam etmektedir. 462 bin kilometrekarelik alanda deniz kuvvetlerimiz, kendilerine verilen görevi başarıyla yerine getiriyor. Bu etkinliklerimizi yürütebilmemiz için elimizde iki husus var. Birincisi personelimiz, diğeri silah araç ve gereçleri, lojistik. 1927'den beri devam eden Askerlik Kanunu'muz var. Yeni bir askerlik sistemi olduğu ihtiyacı ortaya çıktı. Bütün modelleri gözden geçirdik. Milli ve tarihi değerlerimiz üzerinden hareket ettik. Olabildiğince yeni sistem. Reform diyebiliriz ama temelleri tarihimizde var."

Türkiye'yle ABD arasındaki S-400 gerilimi devam ederken Bloomberg'den çok konuşulacak bir iddia gündeme taşınmıştı. İddiaya göre İran da S-400 almayı tasarlamıştı ve Türkiye S-400'leri güney sahiline konuşlandıracaktı!

ABD ile Türkiye arasında gerilime neden olan, Türkiye'nin Rusya'dan S-400 füze savunma sistemi satın alma sürecinde, Türkiye'nin S-400'leri güney sahiline konuşlandırmayı düşündüğü yazılmıştı. Öte yandan Rusya, Ortadoğu'da gerilimi daha da artırabileceği gerekçesiyle, İran'ın S-400 hava savunma sistemi satın alma talebinin olmadığını açıklamıştı. Bloomberg'in dört kaynağa dayandırdığı haberine göre, Türkiye S-400'leri, Kıbrıs ile Akdeniz'in doğusundaki doğalgaz arama ve çıkarma faaliyetleriyle ilgili tartışma yaşadığı için güney sahiline konuşlandırmayı planlamıştı. Kaynaklar; S-400'ler için sadece Akdeniz sahillerinin değil, başka yerlerin de düşünüldüğünü ve Ruslar tarafından inşa edilen, Türkiye'nin ilk nükleer santrali Akkuyu'da da konuşlandırılabilceğini aktarmıştı.

Akdeniz'de "Kasıtlı ve Kısıtlı" Bir Çatışma mı Çıkarılacaktı?

İstanbul seçimlerini kazanmak için, iktidarın Akdeniz'de sınırlı bir hamle yapacağı bile tartışılmıştı.

"Peki, nasıl yapacaklar, onu da aktarayım... Gerekçe bulmak zor değil. İstanbul'da hem iktidarın hem muhalefetin büyük bir yığınak yapması, bir çatışma zeminini de inşa edecek. Bu çatışma zemini birkaç provokasyonla provoke edilir, birkaç kavga çıkar, Allah korusun bu arada bazı istihbarat örgütleri ve terör örgütleri birkaç bomba patlatırsa ne olacak? 'Kardeş kavgası' denilecek, Allah korusun, daha ötelere denilecek, milli güvenliğimiz tehlikede denilecek ve bu gerekçeyle Yüksek Seçim Kurulu olağanüstü toplanıp seçimi ileri bir tarihe erteleyecek. (...) Dolayısıyla AKP'nin kazanamayacağı bir seçimi yaptırmayacağını öngörüyorum." diyen Sabahattin Önkibar, iddiasının "nasıl olacak?" kısmına "kardeş kavgası" nispeten daha az müşteri bulabilir ama "AKP, kazanamayacağı seçime gitmez, seçimi mutlaka erteletir" iddiasını gündeme taşımıştı. Bu zehirli istifham, özünde iktidarın çok güçlü olduğu inancından kaynaklanmaktaydı. Oysa bu bir vehim ve yanıltmacaydı. Çünkü iktidar, tam tersine, bütün tarihinin en zayıf momentini yaşamakta ve tam da bu nedenle hata üstüne hata yapmaktaydı.

"Milli kabarış" atmosferinde seçim yapma hesapları tutar mıydı?

Seçimin hemen öncesinde PKK ile sözde etkili bir "milli kabarış" atmosferi yaratmak ve

Yazar Ufuk EFE - Nail KIZILKAN
18 Haziran 2019

seçime öyle gitmek: İktidarın “şapkadan çıkartacağı kuş” sayılmaktaydı. İktidarın önünde, bu çerçevede üç fırsat alanından söz etmek lazımdı: S-400 meselesi, Doğu Akdeniz ve tabii Suriye meselesi vardı.

S-400'ler konusunda, ABD Türkiye'ye tehditler yağdırmaktaydı. İktidar, bu reste “milli gurur” soslu güçlü bir restle karşılık verirse, ne kadar etkili olacağı tartışılabilir olsa da seçimde araçsallaştırabileceği bir argümana sahip olacaktı. Suriye'de, bir türlü gerçekleşmeyen “*bir gece ansızın gelebiliriz*” bu defa gerçekten yaşanır mıydı? Bölgedeki koşullar, ABD'nin de Rusya'nın da böyle bir girişime izin vermeyeceği yolundaydı. Fakat iktidar, onları kısa süreli bir kızdırmayı göze alarak Suriye'de de bir hamleye kalkışır mıydı? (Kısa süreyle kızdırmayı göze almaktan söz ederken, mesela seçimden hemen önce başlayan, fakat sonrasında eski mevzilere çekilmeyi öngören taktik bir hamleyi ima ediyorum.)

Doğu Akdeniz, bu üç seçenek içinde en işe yarar alan gibi durmaktaydı. Bilindiği gibi orada Kıbrıs Rumları, geniş Avrupalı ve Ortadoğulu ittifaklarıyla petrol çıkarma çalışmalarını hızlandırmışlardı. Avrupa Birliği, üyesi olan Kıbrıs Cumhuriyeti'ni destekliyorlardı, keza ABD ve İsrail de benzer bir tutum içinde, Türkiye'ye karşı tavır almışlardı. Bu bölgede Türkiye de bütün itirazlara rağmen petrol arama çalışmalarını sürdürüyordu ve orada atmosfer son derece gergin durumdaydı. Milli Savunma Bakanı Hulusi Akar, Doğu Akdeniz'e dair sert uyarılarda bulunmuşlardı.

“Seçim öncesinde Doğu Akdeniz'de yaşanacak sınırlı bir deniz çatışması, “yedi düvele karşı Türkiye'nin haklarını cesaretle koruyan iktidar” algısı üzerinden mükemmel bir seçim kazanma enstrümanı olarak kullanılmaya kalkışılırsa neler yaşanırdı? Ayrıca seçimin hemen öncesinde “milli kabarma”ya yol açacak bir gelişmeyi, 'iktidarın' maruz kaldığı “spontan” bir gelişmeymiş gibi sunacak fırsatları, bizzat malum ve mel'un odaklar hazırlayıp Erdoğan'a bir jest yaparlar mıydı?” diyen Alper Görmüş'e şu noktayı hatırlatmak lazımdı: *“Dış güçler ve işbirlikçiler, halkımızı avutup uyutacak böylesi tehlikeli manevralara kalkışmaları halinde”,* bu şakalarının kakalara dönüşmesi kaçınılmazdı!..

Yazar Ufuk EFE - Nail KIZILKAN
18 Haziran 2019

Bu makaleyi sesli olarak dinleyebilirsiniz:

{mp3}s400catismasi{/mp3}

[1] Simge: Toplumsal beğenilerin ortak işaretleri, değer verilen şeylerin göstergeleri, sembol ve amblem çeşitleri.

[2] İmge: Hayâl ve arzu edilen proje ve ideallerin özlem olarak belirtisi.

[3] mmurat.sabuncu@hotmail.com

[4] mmurat.sabuncu@hotmail.com

[5] 07.06.2019 Saygı Öztürk

[6] 04.06.2019 Saygı Öztürk

[7] <https://www.aksam.com.tr/emin-pazarci/yazarlar/mustafa-kemalin-pencesi-c2/haber-976820>